

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 251.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938788608/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

fættoren Johannes Fibiger siden skrev (*i Mit Liv og Leved* 1898, s. 85). Familielivet med de ni børn var stærkt følelsesnættet, også efter forældrenes skilsmisse.

Faderen Johan Adolf Fibiger var major og militærforfatter; med flid og begavelse arbejdede han sig frem til i 1830 at blive leder af den nyoprettede Militære Højskole. Han underviste i fortifikation og taktik, begyndte udgivelsen af et militærvidenskabeligt magasin og bidrog med en række artikler til andre både videnskabelige og æstetiske tidsskrifter. Han var også levende optaget af tidens demokratiske og nationale bevægelser, gik ind for almindelig værnepligt og stiftede en militær »Læseforening«, hvortil også underofficerer havde adgang, hvilket dengang var et uhørt brud på standssamfundets principper.

Den militære Højskole lå på Kongens Nytorv i det gamle Gjet-hus (støberi), der hvor Det Kgl. Teater (bygget 1874) ligger i dag. Den embedsbolig, Fibigerfamilien flyttede ind i, var en af byens mest moderne med god plads, gasbelysning på trapper og gange og rindende vand i køkkenet. Her udfoldedes en livlig selskabelighed i naturlig forlængelse af faderens embede og omkring de opvoksede børn, Adolf (f. 1813) og Ilia (f. 1817); her levede også den yngste, Mathilde (f. 13. december 1830), sine første år, de år der blev familiens lykkeligste.

Allerede med udgangen af 1835 begyndte ulykkerne at indtræffe. Faderen blev afskediget, angiveligt fordi han ragede uklar med en anden leder på skolen, men sikkert også fordi han hylkede sine demokratiske ideer for åbenlyst. I Frankrig havde julirevolutionen (1830) netop væltet de eneældige Bourbon'er, og Frederik 6. så sig nødsaget til at oprette rådgivende stænderforsamlinger (1835), men mange mente i lighed med Fibigerfamilien, at reformtempoet var for sløvt. Major Fibiger blev forflyttet til Vejle, hvilket på få år ruinerede familien økonomisk og moralsk. Forældrene kunne under de meget forringede forhold ikke holde sammen. Moderen flyttede tilbage til København med Ilia og de tre mindste børn. I 1843 blev skilsmissen lovformelig.

Moderen, Margrethe Cecilie Aasen, var som en af romantikkens madonnafigurer meget smuk, overmåde følsom og helt opslugt af sit moderskab. Boglig dannelse havde hun næsten ingen af. »Børne-